

SĖKMINGAI PALEISTA NAUJA GALINGA TARYBINĖ BALISTINĖ RAKETA

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

1960 m.

sausio

24 d.

Sekmadienis

Nr. 8 (1095)

KAINA 15 KAP.

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZDTARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Rūpinamės būsimu derlium

Pasakoja „Vienybės“ kolūkio pirmininkas
Vyt. Vyšniauskas

Mes užsibrėžėme paruošti laukų tręšimui 12.000 tonų mėšlo ir kompostų. Taigi, kiekvienam ha ariamos žemės jį teks po 7 tonas. Kiekviena brigada gavo trąšų paruošimo uždavinį.

Kad padidintume organinių trąšų kiekį, mes darome taip: rudenį, prieš suvarant į tvartus karves, tvartus išklojame 30 cm storio durpių sluoksniu. Kai šį sluoksnį karvės sumina, klojame naują. Tai labai praktiška, nes nė vienas srutų lašas nenuėina vėjais, o mėšlo kiekis padidėja kelis kartus. Arklides durpėmis krei-

kiame kasdien. Taip darant trąšų iš arklidės gauname 2–3 kartus daugiau. Kiaulidžių mėšlą kompostuojame su durpėmis.

Bet ne vien trąšos lemia derlių. Labai svarbu parinkti atitinkamas kultūras laukams. Eilę metų auginami avižas, įsitikinom, kad ši kultūra nepelninga. Pav., praeitais metais miežiai davė 15,6 centnerio grūdų iš ha, o avižos, nors ir labai gerai užderėjo, tik 9 centnerius. Dėl šios priežasties mes avižas palaipsniui išgyvendiname. Šiais metais jų sėsimė 35 ha.

Praeitais metais grū-

dinių kultūrų derlius buv 12 centnerių iš ha. Šiais metais tikimės gauti iš ha po 13–14 centnerių.

Labai didelį dėmesį skiriame pašarinių kultūrų auginimui. Kukurūzų, davusių praeitais metais po 545 centnerius žaliosios masės iš ha, plotą padidinsime 20 ha. Taigi jų jau sėsimė 60 ha. Pasėjome 38 ha žieminių vikių-rugių mišinio. Sodinsime 2 ha pašarinių kopūstų, kuriais šeriant karves rudenį labai pakyla pieno produktų gamyba. Bet pagrindinė pašarų bazė — daugiametės žolės. Jos mūsų kolūkyje jau sudaro 45 proc. ariamos žemės.

Dideli mūsų užmojai šiais metais. Numatome ir grūdų, ir gyvulininkystės produktų daugiau pagaminti. Pajamų užplanavome gauti 2,5 milijono rublių.

Tikimės visus užsibrėžtus planus įgyvendinti.

— O jeigu būtume gavę užpernykštį derlingumą — po 7,4 cnt iš hektaro, tai aruoduose gulėtų dar apie 15 tonų grūdų. Taigi, už darbadienį išeitų ne po

Žemas derlingumas ir užšalę norai

1,7, o po du su puse.

— Ką padarysi, — atsідuso pirmininkas. — Už tai pinigų daug duosime. Po 5–6 rublius už darbadienį išeis.

Ne grameliais, o pilna maišais ažuoliečiai matuotų darbadienius. Reikia tik leškoti vietinių rezervų grūdinių kultūrų derlingumui didinti. Čia žemės nebėlogos — riebūs molynai su jau-

gavo jokių trąšų. Ne ką gauna ir tokios gerai čia derančios kultūros, kaip kviečiai ir miežiai. Pabarstoma ant šių pasėlių po keliasdešimt kilogramų superio, ir viskas. Visos vietinės trąšos išnaudojamos bulvėms, runkeliams ir kukurūzams. O dažnai ir šios kultūros reikiama kiekio trąšų negauna. Tai

kompostų ir šią žiemą. — Agronomė išvažiavo į egzaminų sesiją, — teisinasi kolūkio pirmininkas Ragaišis. Lyg be jos nėra kam organizuoti komposto gamybos!

Kolūkis turi dvi traktorines roges. Kiekvienoje brigadoje — daugiau kaip po 20 laisvų žmonių. Tuo tarpu traktoriai „DT-54“ vežiojami pašarai fer-

postu savikaina būtų pigi, o nauda didžiulė. Sekdami klaidę pavyzdžiu, be didelių sunkumų ažuoliečiai galėtų paruošti kiekvienam ariamos žemės hektarui po 9–10 tonų vietinių trąšų. Nereikėtų tada dejuoti, kad derlingumas krito, kad darbadienis liesas. Tik kažkodėl kolūkio valdybos norai užšalę. B. Melėniskis

TIKSLIAI PATAIKYTA Į NUMATYTĄ VIETĄ

26 tūkstančiai kilometrų per valandą * 12,5 tūkstančio kilometrų žemės paviršiumi * Tolesnė tarybinio mokslo pažanga tiriant kosminę erdvę

TASS'o PRANEŠIMAS

Kaip jau buvo pranešta, Tarybų Sąjungoje kuriama galingesnė balistinė daugelio pakopų raketa sunkiesiems Žemės palydovams leisti ir kosminiams skridimams į Saulės sistemos planetas.

Š. m. sausio 20 d. vakare tokia raketa buvo paleista.

Priešpaskutinė šios raketos pakopa, drauge su paskutinės pakopos maketu, skrisdama tiksliai pagal apskaičiuotą trajektoriją, išvysčiusi daugiau kaip 26 tūkstančių kilometrų per valandą greitį, sausio 20 d. 20 valandą 5 minutės Maskvos laiku pasiekė Ramiojo vandenyno akvatorijoje numatytą rajoną, nutolusį nuo starto taško apie 12,5 tūkstančio kilometrų Žemės paviršiumi.

Priešpaskutinė raketos pakopa, atlikusi savo paskirtį, patekdama į tankiosios atmosferos sluoksnius 80–90 kilometrų aukštyje, toliau skrisdama suiro ir dalinai sudegė.

Raketos paskutinės pakopos maketas, pritaikytas praeiti pro tankius atmosferos sluoksnius, pasiekė vandens paviršių arti apskaičiuoto kritimo taško.

Specialūs tarybinio laivyno laivai, buvę laukiamo raketos kritimo rajone, atliko vertingus telemetrius matavimus krintančioje skridimo trajektorijos šakoje.

Raketos paskutinės pakopos maketą stebėjo skrendantį atmosferoje ir užfiksavo krintantį į vandenį radiolokacinės, optinės ir akustinės stotys, įrengtos laivuose.

Pagal atliktų matavimų duomenis nustatyta, kad raketos kritimo taško nukrypimai nuo apskaičiuoto taško sudarė mažiau kaip du kilometrus; tai patvirtino didelį raketos valdymo sistemos tikslumą.

Raketos startas įvykdytas tiksliai paskirtu laiku. Visa raketa skrido, ir visos jos pakopos veikė pagal numatytą programą.

Matavimo sistemos ir priemonės, įrengtos raketoje, visoje skridimo trasoje perduodavo reikalingus duomenis žemėje ir laivuose esančioms stotims.

Raketos skridimo metu taip pat patikrintas kai kurių mokslinių prietaisų darbas ir atlikti reikalingi matavimai.

Siekiant toliau kaupti eksperimentinius duomenis, galingų balistinių daugelio pakopų raketų bandymai bus vykdomi toliau. Raketos kris TASS'o š. m. sausio 8 d. pranešime paskelbtos zonos ribose.

Sėkmingas galingos tarybinės balistinės daugelio pakopų raketos paleidimas užtikrina tolesnę tarybinio mokslo pažangą tiriant kosminę erdvę ir Saulės sistemos planetas.

Gamina kompostus

„Pergalės“ kolūkio P. Dapkevičiaus ir J. Baniūno vadovaujamų brigadų kolūkiečiai rūpestingai gamina kompostus. Durpės ir mėšlas

vežamas prie kompostavimo vietos arkliais. Per pirmąją savaitę brigados pagamino beveik po 100 tonų trąšų.

— Bus daugiau trąšų ir derlių didesnę gausim, — sako kolūkiečiai.

P. PAKALNIS

ros priemaiša pašlaitėse, juodžemio lopai kloniuose.

Visa beda, kad „Ažuolo“ kolūkio laukus pavasariais tręšia tik juodvarniai ir žvirbliai. Dauguma plotų, ypač antroje laukininkystės brigadoje, ištisus dešimt metų nera-

kas gi po jų gali gerai derėti?

Praeitais metais į laukus buvo išvežta tik 400 tonų durpių-mėšlo komposto. Žinant, kad kolūkis sėja apie 220 hektarų vasarinių grūdinių kultūrų, tai labai mažas kiekis.

Niekas čia neruošia

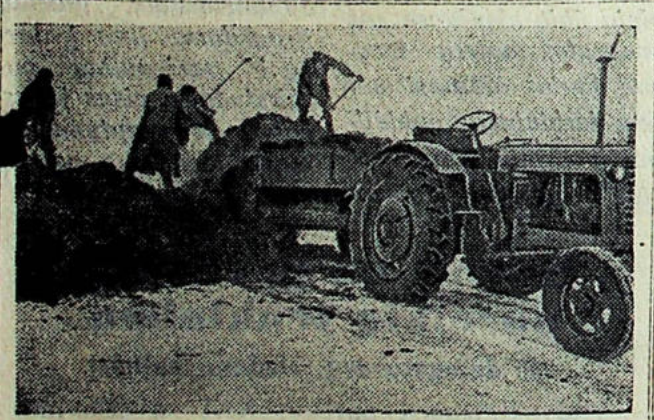
mai, malkos iš miško. Arkliai, patenkinti kramsnoja šieną, poilsiauja tvartuose.

Nereikėtų kolūkiečiams nė durpių kasti. Pustalaukių, Melėnų, Želtiškių kaimuose prie melioratorių iškastų griovių guli didžiulės krūvos durpių. Krauk

tiktai jas į vežimus ir tempk į kompostavimo vietas. Kom-

posto savikaina būtų pigi, o nauda didžiulė. Sekdami klaidę pavyzdžiu, be didelių sunkumų ažuoliečiai galėtų paruošti kiekvienam ariamos žemės hektarui po 9–10 tonų vietinių trąšų. Ne-

reikėtų tada dejuoti, kad derlingumas krito, kad darbadienis liesas. Tik kažkodėl kolūkio valdybos norai užšalę. B. Melėniskis

Platų atgarsį Silutės rajono kolūkiečių tarpe rado Klaipėdos žemdirbių iniciatyva tinkamai organizuoti mėšlo bei kitų organinių trąšų kaupimą, laikymą bei panaudojimą kiekviename ūkyje. Sparčiai vežamas ir kompostuojamas mėšlas Silutės rajono kolūkiuose. Stalino vardo kolūkio nariai iš durpių bei šlaudų kraiko pagamino ir išvežė beveik tūkstantį tonų trąšų. Šiais metais artėjęs nariai numato paruošti žymiai daugiau organinių trąšų ir duoti kiekvienam ariamos žemės hektarui ne mažiau kaip po 10 tonų.

Nuotraukoje: kompostuojamas mėšlas pirmojoje laukininkystės brigadoje.

V. Rapolaukio (ELTOS) nuotr.

Kolūkio sąskaitininkas Vilickas, palinkęs ant popieriaus krūvos, skaičiavo ilgai ir kruopščiai.

— Ne, tai neapsirikimas, — pagaliau prabilo jisai. — Tik po 6,8

cnt grūdų iš hektaro išeina.

Kolūkio pirmininko Ragaišio veidu perbėgo nepasitenkinimo šešėlis.

— Vadinas, mažiau, kaip užpernai? — paklausė jis.

— Šešiasdešimčia kilogramų iš hektaro mažiau, — patvirtino Vilickas ir vėl palinko skaičiuoti.

Po kurio laiko sąskaitininkas vėl prabilo:

Anykščių rajono pirmoji

Sausio 20 d. Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos salėje įvyko rajono I-ji partinė konferencija. Ataskaitinį pranešimą skaitė LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lukoševičius.

Diskusijose kalbėjo 12 delegatų. Konferencijoje kalbą pasakė LKP CK atstovas, LTSR Aukščiausiojo Teismo pirmininkas drg. Likas.

Įvykusiame I-me LKP rajono komiteto plenumė pirmuoju sekretoriumi išrinktas drg. Lukoševičius, antruoju sekretoriumi — drg. Zižys, sekretoriumi — drg. Grigaliūnas.

Zemlė spausdina sutrumpintą medžiagą iš rajono I-osios partinės konferencijos.

Visas jėgas septynmečio uždavinių įgyvendinimui

(Iš LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. Lukoševičiaus ataskaitinio pranešimo)

Rajono pirmoji partinė konferencija vyksta tokiu laikotarpiu, kai tarybinė liaudis, Komunistų partijos vadovaujama, sėkmingai vykdo išplėstinės komunistinio statybos programą, kovoją už septynmečio plano įvykdymą pirma laiko.

Rajono partinė organizacija, vadovaudamasi partijos XXI suvažiavimo nutarimais, suaktyvino ideologinį darbą dirbančiųjų tarpe ir, auklėdama juos, vystė kovą prieš religinius prietarus, girtuokilavimą ir kitas kapitalizmo liekanas žmonių sąmonėje. Partinė propaganda buvo pajungta ūkiniai veiklai gerinti, nes partinės propagandos veiksmingumas pirmiausia turi pasireikšti konkrečiais gamybiniais rezultatais žmonėse, kolūkyje ar tarybinėje ūkyje.

Jeigu praėjusiais, 1958—1959 mokslo metais dalis propagandistų ir pirmųjų partinių organizacijų kreipė mažą dėmesį į rėlių ar politmokyklų užsiėmimų lygį, partinės propagandos turinį, o 4 seminariai žemės ūkio ekonomikai studijuoti iš esmės virto gamybiniais pasitarimais, nagrinėjant vien paprastus ūkinius klausimus, tai šiais mokslo metais partinio švietimo sistemoje darbas pagerėjo. Didesnė propagandistų dalis yra suaukštuoju arba nebaigtu aukštuoju išsilavinimu. Partinio švietimo sistemoje mokosi 349 komunistai, 170 komjaunuoliai ir 320 nepartinių aktyvistų. Jei praėjusiais mokslo metais bendro lavinimosi mokyklose mokėsi tik 30 komunistų, tai dabar — 103, o 23 komunistai neakivaizdiniu būdu studijuoja žemės ūkio technikuose ir 10 komunistų — aukštesiose mokyklose.

Zymiai pagerinta paskaitinė propaganda: daugiau dirbantiesiems skaitoma paskaitų tautų draugystės, proletarinio internacionalizmo klausimais ir ypač apie N. Chruščiovo kelią į JAV. Gerai lektoriams užsirekomendavo drg. drg. Sulga, Vailauskas, Rinkevičius, Utkus, Masytė, Ba-

tulytė, Zemaitis, Strumskienė ir kiti.

Tačiau dar silpnai vystoma gamtos mokslų ir ateistinė propaganda. Reikiamai nepaskleidžiamas darbo pirmųjų patyrimas. Mažai organizuojama ekonominių konferencijų produkcijos savikainos mažinimo klausimais, o tai yra tiesioginė rajono žemės ūkio inspekcijos darbuotojų, agronomų, zootechnikų pareiga. Į paskaitinį darbą nepakankamai įtraukiami mokytojai, gydytojai.

Suaktyvino savo veiklą „Vienybės“, „Lenino keliu“ ir kitų kolūkių agitkolektyvai, kurie ieško naujų darbo formų gerinant agitacinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe. „Skiemonių“ kolūkio partinė organizacija organizavo agitatorių mokyklą, kurioje seminarai vyksta kas mėnesį. Juose agitatoriai nagrinėja aktualius klausimus, būtinus jų žinioms pagilinti. Kolūkiečiams agitatoriai ruošia klausimų-atsakymų vakarus.

„Už taiką“ kolūkio agitatoriai nemažą dėmesį skiria valždinės agitacijos priemonėms paruošti, jie dažni svečiai laukininkystės brigadose, fermose. Tačiau yra dar nemaža agitkolektyvų, kurių veikla sustingusi, o agitatorių žodis nepasiekia masių, nemobilizuoja jų į kovą, kad prisilmti socialistiniai išpaireigojimai būtų įvykdyti. Agitkolektyvai egzistuoja tik popieriuje „Kibirkštės“, „Ažuolo“, M. Melnikaitės vardo, J. Zemaitės vardo kolūkiuose, o šių kolūkių partinės organizacijos su tuo talkosios.

Nors partijos rajono komitetas atliko nemažą darbą, gerindamas mokytojų kadrų sudėtį, tačiau dabartinė jų sudėtis nėra pilnai kokybiška. Juk rajono mokyklose dar dirba 41 mokytojas su viduriniu išsilavinimu, o 8 mokytojai net su nebaigtu viduriniu.

Mokomojo - auklėjamojo darbo rezultatus galima vertinti pagal moksleivių pažangumą ir jų politinį idėjinį paruošimą. Neleisti žemas moksleivių pažangumas J. Biliūno var-

do (63,7 proc.) ir Traupio (67,6 proc.) vidurinėse mokyklose, Ažuoterių ir Levaniškio septynmetėse mokyklose. Daug ir idomių priemonių praveda Troškūnų vidurinės mokyklos mokytojų komjaunimo ir partinė organizacijos. Vakarai, knygų aptarimai, susitikimai su buvusiais revoliucionieriais, bendravimas su broliškų respublikų mokyklomis — toks įvairiapusis šių organizacijų darbo turinys, turintis didžiulę auklėjamąją reikšmę moksleiviams.

Ideologinio darbo pagerinimas, sukonkretinimas, priartinimas prie plačiųjų liaudies masių, be abejo, teigiamai atsilieps į ekonominis rajono rodiklius, kurie iki šiol nebuvo itin puikūs. Mėsos gamyba per 1959 metus sudaro 120 proc., o pieno — 130 proc., palyginus su 1958 metais. „Anykščių šilelio“ kolūkis 100 ha naudmenų pagamino po 44,5 cnt mėsos ir 357,1 cnt pieno, „Lenino keliu“ — po 45,7 cnt mėsos ir 269,4 cnt pieno, „Draugystės“ (Vikonių apyl.) — po 41,1 cnt mėsos ir 298,8 cnt pieno. Vienok, dauguma mūsų rajono kolūkių neįvykdė prisiimtų socialistinių išpaireigojimų, nors juos įvykdė ir buvo galimybė. Neįvykdė todėl, kad partijos rajono komiteto ir vykdomojo komiteto darbuotojai, pirminės partinės organizacijos nepakankamą dėmesį skyrė gyvulių skaičiaus didinimui, jų priežiūros gerinimui. Jeigu „Anykščių šilelio“ kolūkyje 100 ha naudmenų laikoma po 12 produktyvių karvių, tai J. Biliūno vardo, „Kibirkštės“, „Tarybinio artojo“ kolūkiai — vos po 5,8 karvės, kurių produktyvumas irgi žemas. Ypač nepatenkinama padėtis rajono kolūkiuose vystant avininkystę ir paukštinkystę. Avių skaičius kolūkiuose per 1959 metus net 14 proc. sumažėjo. O tai neleistina. Tokią padėtį kuo skubčiausiai reikia ištaisyti.

Būtina rimtai susirūpinti tvirtos pašarų bazės sudarymu, sėti daugiau kukurūzų, kurių nauda išitiikino visi kolūkiai, plėsti bulvių, daugiamėčių žolų, cukrinių runkelių pasėlių plotus.

Nors atskiruose kolūkiuose grūdinių kultūrų derlius išaugo iki 13—14 cnt iš hektaro, tačiau, dėl nepakankamo rūpinimosi organinių trąšų sukaupimu, P. Cvirkos vardo, „Diktarių“, „Kellai komunistų“ ir kituose kolūkiuose gauti labai maži derliai. Todėl partinės organizacijos privalo neatidėliojant mobilizuoti žmones durpėms ir mėšlui kaupti, kompostams gaminti, srutoms duobėse surinkti.

Konkrečias priemones darbi su kadrų pagerinti numatė LKP rajono komiteto III-sis plenumas. Vykdamas jo nutarimus partinės organizacijos atliko nemažą darbą. Buvo apsvastyta ir išanalizuota partijos rajono komiteto biure Anykščių vyno fabrikos, statybos-montavimo valdybos „Anykščių MMS“, „Skiemonių“ kolūkio ir kitų partinių organizacijų veikla parenkant, paskirstant ir auklėjant kadrus. Šios partinės organizacijos neryžtingai ir neprincipingai kovojo už kadrų parinkimą pagal dalykines ir politines savybes, dėl ko čia į atsakingesnius postus pralysdavo anksčiau susikompromitavę žmonės. Dabar minimose partinėse organizacijose padėtis kadrų klausimu talsoma.

Kolūkinį kadrų kvalifikacijai pakelti statybų brigadų brigadininkams buvo organizuoti 2 mėnesių kursai, kuriuos baigė 33 žmonės, fermų vedėjams — mėnesiniai kursai ir kolūkių sąskaitininkams — 2-jų savalių seminarai.

Reikia partinėms organizacijoms imtis visų priemonių esamams trūkumams darbe su kadrų pašalinti ir ateltyje vadovauti lenininiais kadrų parinkimo, paskirstymo ir auklėjimo principais.

Stiprinti ryšius su darbo žmonėmis

(Iš delegato, Troškūnų tarybinio ūkio direktoriaus Šcedrovo, kalbos)

Tarybinio ūkio partinė organizacija, gerindama politinį-masinį darbą dirbančiųjų tarpe, palaikydama tarpresinius ryšius su jais, pasiekė, kad 1959 metais tarybinis ūkis pirmą kartą tapo rentabiliu, t. y. gavo grynųjų pajamų. Kovodama už septynmečio plano įvykdymą per 5 metus, partinė organizacija siekia parinkti į atsakingesnius darbo barus geresnius darbuotojus, kuo plačiau įtraukti dirbinius į visuomeniškai naudingą darbą. Ypač pagerintas auklėjamasis darbas: partinė organizacija ėmė plačiau taikyti visuomeninio poveikio priemones prieš tuos asmenis, kurių sąmonėje dar užsilikusios kapitalistinės liekanos — girtavimas, tinginystė ir pan. Auklėjant dirbinius ypač didelį poveikį daro ruošiami draugiškojo teismo posėdžiai.

Tarybinio ūkio komunistai paskutiniu laiku pagerino darbą ir moterų tarpe. Trijuose tarybinio ūkio skyriuose yra sudarytos moterų tarybos, kurios rūpinasi moterų-darbininkių auklėjimu ir įtraukia jas geriau į gamybą, į visuomeninę veiklą, rūpinasi jų buitinais poreikiais. Jeigu kuri nors moteris trukdo savo vaikui kasdien lankyti mokyklą — tuoj moterų tarybos nariai susirūpina tuo ir išaiškina priežastis. Bet partinės organizacijos veikloje yra ir stambių trūkumų. Ji reikiamai neišanalizuoja gamybinių rodiklių, neatskleidžia vidinių resursų, todėl ir derlingumo užduotys, ir socialistiniai išpaireigojimai pieno gamyboje nebuvo įvykdyti. Jeigu 100 ha naudmenų išpaireigota 1959 metais pagaminti po 400 cnt pieno, tai pagaminta tik 368 cnt. Dar aukšta yra bulvių, daržovių ir cukrinių runkelių savikaina, kadangi šių kultūrų pasėlių plotų priežiūros darbai reikiamai nemechanizuoti, o tai padidina darbo sąnaudas. Grūdinių ir techninių kultūrų derlingumas irgi žemas, nes organinių trąšų sukaupimo užduotys nebuvo įvykdytos.

Partinė organizacija, stiprindama ryšius su dirbančiaisiais, plačiau įtraukdama juos į darbą ir racionaliau paširstydama visas jėgas, kovos už septynmečio plano įvykdymą per metus.

Kovoti už gyventojų poreikių tenkinimą

(Iš delegato drg. Uzdono kalbos)

Vadovaudamasi partijos XXI suvažiavimo nutarimais, nemažų laimėjimų per 1959 metus pasiekė ir rajono vietinio ūkio valdybos pirminė partinė organizacija. Vietinio ūkio valdybos įmonės metinį gamybos planą įvykdė 121 proc. Statybos-remonto kontoros dirbančiųjų kolektyvas, tenkindamas gyventojų poreikius, per praėjusius metus atremontavo 77 komunalinius butus. Rajono kolūkiuose ir Anykščių mieste statoma vis daugiau gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų, o tai reikalauja plėsti rajone statybinių medžiagų gamybą. Per praėjusius metus ypač gerai padirbėjo statybinių medžiagų įmonių dirbantieji, kurie plytų išdegimo metinį planą įvykdė 130 proc., drenažo vamzdžių — 117 proc. ir koklių — 107 proc. Čia, žinoma, yra nemažas vietinio ūkio valdybos partinės organizacijos indėlis. Tačiau būtų klaidinga tvirtinti, kad partinės organizacijos darbe nėra rimtų trūkumų. Pirmiausia, dar nepakankamai lig šiol patenkinami gyventojų buitiniai poreikiai. Batų dirbtuvėse ir siuvyklose darbą ne visuomet atliekami kokybiškai, nes tos dirbtuvės dirba ankštose, nepritaikytose patalpose. Čia nemaža kaltė tenka tiek vietinio ūkio valdybos komunistams, tiek ir rajono vykdomojo komiteto atsakingiems darbuotojams, kurie nesuteikdavo konkrečios paramos.

partinė konferencija

Duotąjį žodį reikia tesėti

(Iš rajono vykdomojo komiteto pirmininko, delegato P. Marciuko kalbos)

Prisiimtus socialistinius išpareigojimus gyvulininkystės produktų gamyboje buvo galima įvykdyti, jei visų kolūkių vadovai, tarybiniai ir partiniai organai būtų reikiamai dirbę masinių organizacinių darbų, jei iš pirmų dienų būtų buvę ieškota priemonių gamybos tempams didinti.

Net 25 rajono kolūkiai pieno gamyboje nepastiekė rajono vidurkio. Per metus nepriėmė iš vienos karvės nė po 1.500 litrų pieno „Kalnapičio“, „Gimtosios žemės“, „Tarybų Lietuvos“, Puškino, P. Cvirkos vardo, „Kibirkštės“ kolūkiai. Labai mažai jie pagaminę pieno ir 100 ha naudmenų. Šių kolūkių vadovams reikia rimtai pagalvoti, pasvarstyti su kolūkiečiais, kokių turi būti imtasi priemonių šimet pieno gamybai padidinti.

Pagal socialistinius išpareigojimus mūsų rajono kolūkiai per 1959 metus nedavė valstybei 2.680 centnerių mėsos. Ar buvo galimybė paruošti tokį mėsos kiekį? Pilnai. Praėjusiais metais daug kolūkių, užuot neginę veršelius mėnuose, juos realizavo rinkoje. Jeigu parduotus 1847 veršelius būtume išlaikę iki 200 kg svorio, tai būtume leng-

vai gavę 2.700 centnerių mėsos. Stai to ir trūko ligi išpareigojimų įvykdymo. „Bolševiko“ kolūkis išpardavė daugiau negu pusę gautų jaunu veršelių, J. Bieliūno vardo kolūkyje iš 43 realizuoti rinkoje 32 veršeliai. Tai neūkiška, neteisinga pažiūra, kai vietoj tūkstančių rankiojame rublius. Šiais metais tai neturi kartotis nė viename rajono kolūkyje.

Kiaulienos gamyboje mūsų rajonui trūko iki išpareigojimų įvykdymo 5.331 centnerių mėsos. Tačiau ir čia galima priskaičiuoti eilę neūkiškumo, blogos gyvulių priežiūros faktų. Rajono kolūkiuose per metus krito 2855 paršeliai ir daugiausia dėl blogos priežiūros. Daugiau negu pusę gautų paršelių neišaugino K. Staro vardo kolūkis. „Draugystės“ (Viešintų apyl.) kolūkyje krito 213 paršelių, „Gegužės Pirmosios“ — 166 ir t. t.

Pirmųjų septynmečio metų rezultatai parodė, kad mūsų žemės ūkyje yra dar labai daug nepanaudotų rezervų kaupiant pašarus, gaminant žemės ūkio produktus. Rajono žemdirbiai davė žodį įvykdyti septynmetį per penkis metus. Reiškia, mes po keturių metų 100 ha naudme-

nų turėsime gaminti po 401 centnerį pieno. Tai visai realu. „Anykščių šilėlio“ kolūkis jau pernai pagamino po 357 centnerių pieno 100 ha žemės naudmenų. Gerai šių klausimų tvarkosi „Lenino keliu“, „Pergalės“ kolūkiai. Bet daugelis pieno gamyboje atsilieka, o svarbiausia to priežastis — per mažas melžiamų karvių skaičius fermose. Reikia kasmet papildyti bandas taip, kad jų skaičius 100 ha žemės naudmenų padidėtų 2—3, visą gautą prieauglį iš kolūkiečių karvių rinkti ir auginti veislei, o likusį mėsai. Tai bus nauda ir kolūkiam, ir valstybei.

Labai silpnai rajono kolūkiuose vystomas avių ūkis. Tokiuose kolūkiuose, kaip „Pergalės“, „Svyturys“ visai išnaikintos avių fermos, o „Zalgirio“ kolūkyje 100 ha naudmenų laikoma vos po 0,4 avies. Neteisinga kolūkių vadovų pažiūra! Ji rodo, kad neatsižvelgiama į valstybės poreikius ir interesus vystant visas ūkio šakas.

Tolesnis gyvulininkystės vystymas priklausys nuo mūsų organizuotumo kaupiant stambiuosius ir sultinguosius pašarus. Bet pas mus dar gaunami

žemi grūdinių ir kitų kultūrų derliai. Kodėl taip yra, priežasčių toli ieškoti nereikia. Užtenka pažvelgti į kai kuriuos davinius kaupiant ir išvežant į laukus organines trąšas ir pamatysime, kad vienam hektarui tenka rajone vos po 3 tonas trąšų. O „Naujo gyvenimo“, „Kelias į komunistą“, „Kibirkštis“ ir kituose kolūkiuose sukaupiama vienam hektarui dar mažiau trąšų. Šiuose kolūkiuose ne tik blogai tvarkomas mėšlas, bet nerenkamos srutos. Taip mes šimtus tonų azoto paleidžiame vėjais, o vėliau priekaištaujame, kad mažai gauname mineralinių trąšų, už kurias tenka mokėti nemažą pinigų sumą. Aukštą visų kultūrų derlių mes užtikrinsime sukaupdami ne mažiau kaip po 10 tonų vietinių trąšų kiekvienam ariamos žemės hektarui. Tada nereikės dejuoti dėl blogų derlių.

Reikia susirūpinti technikos remontu

(Iš delegato, Anykščių RTS direktoriaus drg. Noviko kalbos)

Kasmet mūsų rajono kolūkiuose auga technikos kiekis. Dabar traktoriais kolūkiai atlieka visus pagrindinius darbus. Todėl, norint pavasario sėjos darbų laiku ir kokybiškai atlikti, kolūkiuose esanti traktoriai ir žemės ūkio inventoriai turi būti iki sėjos darbų gerai atremontuoti. Tačiau tiek Anykščių RTS dirbtuvėse, tiek ir daugelyje kolūkių traktorių remonto elga turi sukelti rimtą susirūpinimą rajono partinė organizacija. Traktorių remontas vilkinamas dėl atsarginių dalių trūkumo. Dabar RTS dirbtuvėse stovi nebaigtų remonto 10 traktorių DT-54 vien dėl vienos rūšies spyruoklės stokos, o respublikinėse organizacijose, ypač tiekimo-realizavimo valdyboje ir bazėse, apie aprūpinimą atsarginėmis dalimis nė nenori kalbėti, nes ten susiduriama su užkietėjusiais biurokratais, kuriems mažai rūpi mūsų reikalavimai.

Remontuojant prikabinamąjį inventorių bei žemės ūkio mašinas reikia turėti įvairaus asortimento

geležies. Ne taip sunku respublikinėse tiekimo bazėse gauti vienos rūšies geležies, o jeigu bandysime gauti jos įvairaus asortimento, tai reikia kiekvienai rūšiai gauti atskiras paskyras ir su jomis apvokščioti daugybę valdybų. Su tokia tiekimo praktika toliau talkstyti negalima ir tuo rimtai turėtų susirūpinti atitinkamos respublikinės organizacijos.

Anykščių RTS partinė organizacija, vadovaudamasi TSKP Centro Komiteto gruodžio Plenumo nutarimais, sieks kuo plačiau įtraukti RTS darbuotojus į socialistinį lenktyniavimą, kovos už traktorių ir kitos sudėtingos technikos remonto kokybę.

Dabar RTS dirbtuvėse pradėjo veikti alkūninių velenų šlifavimo skyrius, daugiau remontininkų dirba prie traktorių variklių. RTS komunistai ir dirbančiųjų kolektyvas gyvena viena mintimi — kuo greičiau ir geriau paruošti techniką pavasarui, kad kolūkiai savo laukuose išaugintų dar aukštesnį derlių.

STIPRINTI KOLŪKINIUS KADRUS

(Iš delegato „Lenino keliu“ kolūkio pirmininko A. Slavensko kalbos)

Kolūkio partinė organizacija per ataskaitinį laikotarpį ypač daug dėmesio skyrė ideologinio darbo stiprinimui, kolūkiečių idejiniam auklėjimui. Jei ankstesniais metais pas mus paskaitos buvo skaitomos retai, jei lektorių matydavome tik per televizorių, tai praėjusiais metais kolūkiečiai išklausė apie dešimt paskaitų tautinėmis ir ateistinėmis temomis, kurias organizavo partijos komiteto ir vietos lektoriai. Žymiai pagerino savo darbą agitkolektyvas. Agitatoriai, turėdami konkrečias darbo užduotis, nuolatos partinės organizacijos vadovaujanti kolūkinių kadrai parinkimui, jų auklėjimui, jei būtų užtikrinusios nuolatinę kontrolę ir konkrečių paramą.

Reikia kolūkių partinėms organizacijoms ateiityje dar griežčiau kovoti už tai, kad žemės ūkio artelės įstatai būtų griežtai vykdomi, kad kolūkių visuomeninis turtas nebūtų švaistomas ir naikinamas.

mu praėjo saviveiklininkų pasirodymas „Zalgirio“ kolūkyje. Pagerinus ideologinį darbą, sustiprėjo kolūkiečių aktyvumas gamyboje. Už tą ir kai kurie ekonominiai rodikliai žymiai didesni. Praėjusiais metais vidutinis grūdinių kultūrų derlius siekė daugiau kaip 14 centnerių iš kiekvieno ha. Nors mėsos ir pieno gamyboje išpareigojimų neįvykdė, tačiau ir šių šakų rodikliai didesni, negu buvo užpernai.

Norint kelti laukų derlingumą, turėti daugiau grūdų, pašarų gyvuliams, svarbu yra sukaupti kuo daugiau vietinių trąšų. Mes kas metai didiname komposto gamybą, bet šioje srityje susiduriame su kai kuriais sunkumais.

Kodėl dar didelė grūdų gamybos savikaina? Todėl, kad per mažai panaudojamos mechanizacijos priemonės vietinių trąšų kaupimui. Stai kad ir ruošiant kompostus. Kolūkiečiai durpes kompostavimui kasa ran-

komis, o toks rankų darbas daug kainuoja. Iki šiol nei RTS, nei melioracijos stoties mechanikai nepasirūpino ateiti su technika į pagalbą kolūkiečiams ruošiant durpes, kad palengvinus šį sunkų darbą. Mes didžiuojamės, kad gyvename technikos amžiuje, o tuo tarpu nematome, kad dažnai dalba ir rankinis kastuvas pagrindinė darbo priemonė. Visa tai ir kelia produktų savikainą.

Norėčiau pasisakyti svarbiausiu — kadru klausimu. Ypač rajono kolūkiuose stokojama vadovaujančių kadru. O tuo tarpu rajono įstaigose yra žmonių, kurie, būdami žemės ūkio specialistais, krato kolūkių. Kodėl gi nepasiųsti tų žmonių kolūkinių kadru stiprinimui? Reikia kolūkiam ne tik gerų pirmininkų, bet ir fermų vedėjų, brigadininkų ir kitų atsakingų darbuotojų. Mano nuomone, šiais metais kolūkinių kadru stiprinimui turi būti skiriamas ypatingas dėmesys.

Saugoti visuomeninį turtą

(Iš delegato drg. Rinkevičiaus kalbos)

Pagerinus auklėjimąjį darbą rajono dirbančiųjų tarpe, žymiai sumažėjo įvairių nusikaltamumo reiškinių, sustiprėjo kova už tarybinių įstatymų laikymąsi. Tai nemažas nuopelnas partinių ir kitų visuomeninių organizacijų.

Paskutiniuoju laikotarpiu suaktyvino savo veiklą draugiškieji teismai, laisvanoriškos draugovės viešajai tvarkai palaikyti. Mažesnio pobūdžio nusikaltimai, įvykdyti atskirų piliečių, dabar perduodami svarstyti tam kolektyvui, kurio nariu yra nusikaltęs pilietis. Tai efektinga auklėjimo priemonė, kuri praktikoje pasiteisino.

Tačiau atskiruose rajono kolūkiuose dar pažeidinėjami žemės ūkio artelės įstatai, reikiamai

nesaugojamas visuomeninis turtas. Petro Cvirkos vardo kolūkio valdyba sudarydavo su kolūkiečiais sutartis, pagal kurias kiekvienas kolūketis, pristatęs 100 kg pieno kolūkio sąskaiton, gaudavo asmeniškai naudotis 10 arų žemės. Taip buvo iššvaistoma geriausia kolūkio žemė, kas neigiamai atsiliepėdavo į kolūkio ekonomiką. Buvęs „Kibirkštis“ kolūkio pirmininkas drg. Navikas visiškai nusišalino nuo vadovavimo kolūkiui. Dėl to nemaža derliaus dalis supūdavo laukuose. Šio kolūkio I-oje brigadoje 1959 metais supuvo linų šiaudeliai net nuo 7 ha ploto. Kolūkyje nemaža žuvo avių derliaus, didesnę dalį šieno ir stambiųjų pašarų išgrobstė kolūkiečiai

savo asmėniniams gyvuliams, tuo tarpu visuomeniniams gyvuliams pašarų nuolat trūksta. Daug nuostolių sudorijant derlių prileista ir Zdanovo vardo kolūkyje. Tokių nepakenčiamų kolūkinio turto švaistymo reiškinių galėjo būti išvengta, jei partinės organizacijos didesni dėmesį būtų skyrusios vadovaujančių kolūkinių kadru parinkimui, jų auklėjimui, jei būtų užtikrinusios nuolatinę kontrolę ir konkrečių paramą.

Reikia kolūkių partinėms organizacijoms ateityje dar griežčiau kovoti už tai, kad žemės ūkio artelės įstatai būtų griežtai vykdomi, kad kolūkių visuomeninis turtas nebūtų švaistomas ir naikinamas.

DRAUGYSTĖS JĖGA

(Apybraiža)

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 7 (1094))

Piktagalio mokyklos kieme stoviniuoja vyrai. Čia ir Kavoliūnas Petras, ir Anisimovas Fiodoras, ir Dilys, ir Asačiovas, ir Fiodorovas, ir Kaštalianovas.

— Papasakotum, Mykol, kaip tu laimės ieškojai, — kirkina Fiodorovą Julius Kaštalianovas.

Mykolas raukia kaklą. Bet nesusilaiko ir nusišypso.

Tokia jau jam istorija nutiko. Dirbo, dirbo kolūkyje, o mato, kad už darbadienį kaip liešai, taip liesai teiseina. Sumanė vyras plataus pasaulio pamatyti, šimtinių kišenes prisimušti.

Išėjo iš kolūkio ir dingo porai metų.

Na, važiuoja po dviejų metų Mykolas namo, kišenėje ne viena šimtinė braška. Nustebinsiu, mano, kaimynus, švystelsiu turtu.

Išėjo kitaip. Ne jis kaimynus, o jie jį nustebino. Kiek pas jį šimtinių, tiek pas kaimynus tūkstantukų at-

siradę. Eina Mykolas pažįstamu keliuku, o čia pro šalį tik motociklai burzgia, dulkėm vieškelį nuputoja. Ir ant motociklų vis kolūkiečiai, vis savi, kaimynai, pažįstami... Kuniškių klevai, lyg sveikindami, rudeniu liepsnojančiom viršūnėm mojuoja, liepa, lyg laiškutį, pakastą lapą ant peties užmesti taiko...

— E, kur tu rasi geriau, kaip savo tėviškę, draugiškoj kolūkio šeimoj!

Ir žmonės tartum kiti. Jam išvažiuojant, būdavo, dar kartais tai vienas, tai kitas purkštuoja prieš draugus. O dabar — tartum broliai.

Kas įvyko? Sėdėjo Mykolas. Mąstė. Laužė galvą.

Ir suprato: naujo gyvenimo šviesa užmušė tautinės neapykantos bacilas. Jos išstip, kaip išstip ir supuvo raištuose neapykantos kursytojai, buržuaziniai nacionalistai. Ir kaip dabar lengva kvėpuoti, kai nebėra to brudalio!

O vis tik kiek neramu Mykolui. Išsiveržė, iš-

lėkė iš kolūkio — žinokitės! O ką, jei dabar kolūkiečiai pasakys:

— Taip tad, Mykola. Saukštai po pietų. Kur tu buvai, skrajūne, kai mes dirvonus plėšėm, kai linelius brandinom, kai pirmąjį milijoną kalėm?

Bet nepasakė. Davė traktorių — dirbk. Ir darbo ir duonos, sako, užteks. Tik vėl neįsimanyk zylioti.

Kolūkio pirmininkas Jonas Cilcius su partinės organizacijos sekretore Marcelė Kurčinskienė dar kartą peržiūrėjo metinę apyskaitą.

[Spūdingi skaičiai.]

Bet ne skaičius mato kolūkio vadovai. Žmonės mato. Jei javų derlius 11,3 centnerio iš ha, tai už jo slepiasi didelis brigadininkų Juozo Dimono, Jono Dimono organizatorinis darbas, puikių darbininkų Onos Kučytės, Fiodoro Anisimovo, Juliaus Asačiovo, Broniaus Dilio triūsas.

Kiekvienas savaip pergyvena džiaugsmą.

Jonas Cilcius kažkodėl prisimena pirmąsias pirmininkavimo dienas, brigadininkų „streiką“.

Buvo toks dalykas!

Pradėjus Jonui Cilciui vadovauti kolūkiui, ėmė ir pakriko brigadininkai. „Aš nenoriu, aš nedirbsiu, man nepatinka“, — bambėjo daugelis. Gal būt, tai buvo kolūkio gyvenimo apstingimo reakcija į naujoves, o gal kas ir tyčia norėjo pasėti pikto sėklą kolūkinėje šeimoje, atskirti vadovą nuo kolūkiečių?

Et, kas buvo, praėjo. Negrįš.

Jonui Cilciui maloniau pažvelgti į septynmečio viršukalnę, negu į pirmųjų dienų klampynę. Pasitari su žmonėmis, paskaičiuoji, pasvarstai. Pradedi dirbti ir matai: stipriai užsimota, bet įvykdoma.

O Marcelė Kurčinskienė tyliai džiaugiasi žmonių laime. Juk kokie žmonės išaugo! Drąsūs, tiesūs. Ir kokia draugystė riša rusus su lietuviais, kaip jie vienin-gai dirba. O juk šimtmečiais buvo diegiama tautinė neapykanta. Ją diegė carai ir smetonos, niūrūs gestapininkai ir

dievobaimingi prabašteliai.

Ir vistiek nesulaužė, nesulaužino, nesupurvinė žmogaus.

Ir rusas, ir lietuvis petys į petį kovojo už Tarybas, sunkioje kovoje parkritę gulė į bendrą brolių kapą, vienas kitą paremdami nešė krauju srūvančiais frontų keliais pergalės vėliavą iki Berlyno.

O dabar bendrą draugystės javą augina.

— Tai jau gal laikas pradėti ataskaitinį susirinkimą? — pakirdusi iš minčių, sako Marcelė

Kurčinskienė.

— Laikas.

Jie uždaro kontorą ir pasuka prie mokyklos. Į veidus pučia vėjas. Ast-rus. Stūgaujantis. Bet ir jame jauti valiūkaujantį džiaugsmą.

— Netruks ir pavasaris ateiti, — atsuksdamas vėjui veidą, nusišypso Jonas Cilcius.

— Netruks. Juk ir dabar vėjas toks gailus, pavasarinis.

Kai širdys džiūgauja, tai ir žiemos dvelkime žmogus girdi artėjančio pavasario žingsnius.

„Svyturio“ kolūkis

Pranešimas

APIE PIENO GAMYBĄ RAJONO KOLŪKIUOSE IR TARYBINIAME ŪKYJE PER 1960 M. SAUSIO MĖN. II DEKADĄ

Užimamoji vieta	Kolūkio pavadinimas	Pagaminta pieno 100 ha naud. (cent)	Primežta iš 1 karvės
1.	„Svyturys“	6,5	68
2.	„Anykščių šilelis“	6,3	52
3.	„Pergalė“	6,1	65
4.	„Lenino keliu“	5,7	53
5.	„Draugystė“ (Vilkių apyl.)	5,1	46
6.	„Tarybinė žemė“	4,9	53
7.	„Sklemonys“	4,4	51
8.	„Zalgiris“	4,1	49
9.	„Laisvas artojas“	3,8	46
10.	Mičiurino vardo (Zaliosios ap.)	3,8	42
11.	„Ateltis“ (Debelių ap.)	3,6	41
12.	„Levanis“	3,5	40
13.	„Puntukas“	3,5	38
14.	„Aušra“ (Surdegio apyl.)	3,4	38
15.	„Aukštakalnis“	3,2	36
16.	„Bolševikas“	3,2	33
17.	„Pažanga“	3,1	42
18.	K. Štaro vardo	3,1	33
19.	Mičiurino vardo (Žvilnių ap.)	3,1	20
20.	„Naujas gyvenimas“	3,0	47
21.	„Jaunoji gvardija“	3,0	38
22.	„Už talką“	3,0	40
23.	„Keltas į komunizmą“	2,9	34
24.	„Vienybė“	2,9	32
25.	Lenino vardo	2,7	31
26.	„Gegužės Pirmoji“	2,6	28
27.	„Tarybų Lietuva“	2,5	30
28.	„Paryžiaus Komuna“	2,2	29
29.	„Spindulys“	2,2	25
30.	„Svėdasai“	2,0	28
31.	„Jara“	2,0	26
32.	M. Melnikaitės vardo	2,0	23
33.	„Draugystė“ (Viešintų apyl.)	2,0	19
34.	„Aušra“ (Aulelių apyl.)	1,9	29
35.	„Ažuolas“	1,9	25
36.	Julijos Zemaitės vardo	1,9	25
37.	Zdanovo vardo	1,9	20
38.	„Tarybinis artojas“	1,5	25
39.	„Kibirkštis“	1,5	23
40.	„Diktara“	1,5	18
41.	„Ateltis“ (Surdegio apyl.)	1,5	16
42.	Cerniachovskio vardo	1,5	22
43.	J. Biliūno vardo	1,0	17
44.	P. Cvirko vardo	0,7	8
45.	„Gimtoji žemė“	0,6	8
46.	Puškinio vardo	0,3	4
47.	„Kalnapilis“	0,2	2
Rajono kolūkiuose		2,8	33
Troškūnų tarybiname ūkyje		5,5	44

Rajone 2,9 34

CSV INSPEKTORIUS ANYKŠČIŲ RAJONUI

Redaktorius St. VINCIONAS

D. KASATKINAS

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Laika ir žmonių laimė! — štai tikslas, kurį pasiekti visomis išgalėmis stengiasi mūsų šalis savo užsienio ir vidaus politika. Naują įžymų indėlį į talkos stiprinimą įnešė TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos priimtas įstatymas dėl naujo žymaus ginkluotųjų pajėgų sumažinimo ir Kreipimasis į visų pasaulio valstybių parlamentus bei vyriausybes, raginant nusiginkluoti.

Nusprendama vėl vienašališkai sumažinti ginkluotąsias pajėgas, Tarybų Sąjunga tuo nesusilpnina savo gynybinio pajėgumo. Nurodydamas tai, Tarybinės vyriausybės vadovas N. Chruščiovas pareiškė: „Mūsų ekonomikos vystymasis, mokslinės-techninės minties laimėjimai — štai kas sudarė sąlygas, įgalinančias mažinti ginkluotąsias pajėgas. Be to, mes atsisveikiname su tuo, kad stiprėja ir auga galinga socialistinė stovykla, kuri yra tvirtas talkos bastionas“.

Kilnų ir humanišką Tarybų Sąjungos aktą pažangioji visuomenė įvertino kaip pasaulinės reikšmės įvykį. „TSRS pirmoji stojo į nusiginklavimo kelią, — rašo Belgijos laikraštis „Drapo Ruž“. — Visiškai aišku, kad šį nutarimą pa-

diktavo generalinė tarybinės taikos sambūvio politikos linija ir kad jis dar labiau sustiprins tarptautinio įtempimo mažėjimo tendenciją“. Nauja talki Tarybų Sąjungos iniciatyva, kaip pažymi Švedijos laikraštis „Niu Dag“, davė žmonijai naują geresnės ateities vilčių. Paprastieji viso pasaulio žmonės su džiaugsmu sutiko talkingą aktą, kurį paskelbė Tarybų Sąjunga, praktiškais veiksmais tiesianti kelią į ateitį be karų ir ginklų. „Tarybų Sąjungos pareiškimas dėl naujo vienašališko ginkluotųjų pajėgų sumažinimo, — rašo Japonijos laikraštis „Hokaido

Simbun“, — duoda stiprų ramstį tautoms, norintioms sumažinti apsiginklavimą ir atšildyti tarptautinę atmosferą“.

Žmonija amžiais svajojo apie pasaulį be karų, kuriame sunaikindavo neįkainojamus žmogaus genijaus kūrinius ir kuriuose žudavo be galo daug žmonių. Sveicarijos mokslininkas Zanas

Zakas Babelis neseniai apskaičiavo, kad vien per pastaruosius 5559 metus žmonės pergyveno 14.513 karų, kuriuose žuvo 3.640 milijonų žmonių, — daugiau, negu dabar gyvena mūsų planetoje. Šiuos tikslus astronomiškus skaičius sunkiai tegali aprėpti žmogaus sąmonė. O juk naujasis karas naudojant branduolinį ginklą, jeigu toks karas kiltų tamsiųjų jėgų valia, sunaikintų dar daugiau, negu ankstesnieji. TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijoje buvo pažymėta, kad 100 vandenilinių bombų gali paversti griuvėsių krūva šalį, kuri turi 300—500 tūkstančių kvad-

ratinių kilometrų teritoriją. Žmogaus protas įsamiškai reikalauja panaikinti ginklavimą ir ginkluotąsias pajėgas vardan žmonių gyvybės ir laimės, visam laikui pašalinti karą iš visuomenės gyvenimo. Keltas į tai — visuotinis ir visiškas nusiginklavimas. Tarybų Sąjungos, priėmusios įstatymą dėl naujo žymaus savo ginkluotųjų pajėgų sumažinimo, pavyzdys ryškiai demonstruoja mūsų šalies pasiryžimą įgyvendinti senąją

žmonijos svajonę — gyventi nuolatiniame taikoje ir geroje kalmynystėje.

Kartu naujasis talkingas mūsų šalies aktas yra smūgis šaltojo karo šaltininkams. „Dabar galima tvirtai pasakyti, — pažymi Libano laikraštis „An-Nida“, — kad taika ir tarptautinio įtempimo mažinimas aiškiai persvers šaltąjį karą“. Tautos reikalauja, kad Vakarų šalys pasektų Tarybų Sąjungos pavyzdžiu. „Ir jeigu Vakarų valstybės elgsis kitaip, jos, — pabrėžia Italijos laikraštis „Paeze“, — demaskuos savo agresyvius ketinimus“.